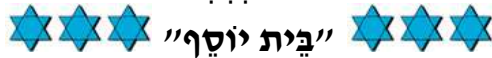

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

נשיא: אלף לוי מקאם: ראשט מאת: הרב אהרן פרחי

פרשת נשא הפטרה: ויהי איש

י"ד סיון תש"פ עלון מספר 1031 6 יוני 2020

הדלקת נרות 8:05 * שקיעה 8:23 * שיר השירים 7:30 ואח"כ מנחה ליל שבת,

שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 7:50 * מוצאי שבת 6:06, וע"פ רבנו תם 9:36

זמן טלית 3:59 * שעה זמנית 87:00 * עלות השחר 3:42 * גץ החמה 5:26

מנחה חול 7:30 * ערבית מנן מקדם 7:12 * צאת הכוכבים 9:01

סוף זמן קריאת שמע 8:01 * סוף זמן עמידה 9:27 * חצות היום והלילה 12:52

נא לא לעין בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

הראויה. כלומר, הם חייבים לתרגל בלבם אהבת ישראל. אם הם הולכים בדרך זו של אהבת ישראל, אז יש ערך וכח השפעה לברכתם וכן צריך להתחזק ביותר להידבק במידה זו, כי לדאבונו טבע האדם שנפשו במצוקה גדולה היא, ואין יכולת להשלים עם טובת הזולת בכל מישורי החיים מתוך צרות עין. כולם חשים בכך, שבמחשבה של צרות העין, אנחנו מרחיקין טובה רבה מעצמנו. ואם אדם שמח בהצלחת חברו, אז מוסיף על עצמו שעות של אושר עד אין סוף אבל לצערנו, הקנאה והתחרות מביאה עצבות למראה הצלחת הזולת. מי המפסיד? האדם המקנא, הוא עצמו מפסיד. ולמדים מכך כמה חביבה ברכת כהנים על עם ישראל, שדווקא חלק מהעם יברך את החלק השני, כצינור לשפע ה' הרוצה לברך את עמו ישראל באהבה אמן.

פרפראות על הפרשה:

הפרשה דיברה על קרבנות הנשיאים של כל השבטים, ויש בהם רמז בזה: 1 – הקערה היתה של שלושים ומאה משקל. רמז ליוכבד אמו של משה רבינו שהיתה בת 130 שנה בלידתה את משה. 2 – מזרק אחד כסף שבעים שקל: כנגד משה, שהיה שקול כנגד שבעים זקנים

מדי בוקר, בימי חול, שבתות ומועדים, עולים הכהנים על הדוכן ומברכים את קהל המתפללים שבבית הכנסת. כל בוקר שומע קהל המתפללים את הכהנים מברכים לפני ברכת כהנים: „אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה“. הכל יודעים את המקור לחובת ברכת הכהנים, ופסוקי ברכה זו כתובים בפרשה זו. אבל, מהיכן לומדים שהכהנים חייבים לברך את העם ב„אהבה“? היכן „צונו“ ה' דבר זה? חז"ל שטבעו מטבע ברכה זו במסכת: „סוטה“ אינם מציינים מדוע נוספת מלה זו לברכה? המהרש"א מפרש: אמר רבי יהושע בן לוי: אין נותנים כוס של ברכה לברך אלא לטוב עין, שנאמר: „טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל“ אל תקרי „יבורך“ אלא „יברך“ פירוש: כי ברכת המברך תחול כפי כוונת המברך, והיא כוונת הכהנים לברך את עמו ישראל באהבה, דהיינו בכוונה, בעין טובה, וברצון הלב. מכך למדים, כיוון שהתורה רוצה שהכהנים יברכו את העם, כדי שיחול השפע האלוקי והוא: „ואני אברכם“ חייבים הכהנים לפתח בלבם רצון ושאיפה שהמבורכים על ידם אכן יזכו לברכה

של הסנהדרין. 3 – שניהם מלאים כנגד משה ואהרן. 4 – כף אחת עשרה זהב: כנגד עשרת הדיברות. 5 – פר אחד כנגד אברהם שנאמר עליו: „ואל הבקר רץ אברהם”. 6 – איל אחד כנגד יצחק שנאמר: „וירא את האיל”. 7 – כבש כנגד יעקב כדכתיב: „והכבשים הפרידו יעקב”. 8 – שעיר עזים: כנגד עשו שנאמר: „ונשא השעיר עליו את כל עוונותם”.

פרפראות על מסכת אבות:

1 - „במקום שאין איש השתדל להיות איש” כך פירש רבי חיים מוולוז'ין: השתדל להיות איש הכובש את יצרו, אפילו במקום שאין אנשים, בחדרי חדרים, באין רואה, כי עיני ה' משוטטות בכל הארץ.

היסטוריה בקצרה:

אחרי החורבן 88 שנה למנינם:

שאל פילסוף אחד את רבי אליעזר ואמר: הלא כתוב בנביא פסוק זה: „המה יבנו, ואני אהרוס”. והלא כל הבנינים שלנו עומדים, והבניין שלכם נהרס? אמר לו רבי אליעזר: לא דיבר הכתוב כנגד הבנינים, אלא כנגד העצות. שכל מה שאתם יושבים ומחשבים בלבבכם לבנות עלינו עצות לכלותינו, ה' יתברך הורס עצתכם. אמר לו הפילסוף: חייך כך הוא. יושבים אנו בכל שנה ברומי עם הקיסר, ונותנים עצות איך להזיק אתכם ולהרוג אתכם ולקחת ממוניכם, וזקן אחד מן היועצים קם ומבטל את הכל. כי באותה שעה, היה אחד זקן מן היועצים והשרים של הקיסר ושמו „סנקליטו” והיה ירא שמים. וגזרו על היהודים גזרות קשות. בתוך שלושים יום הבאים. אמר להם היועץ הזה לחכמים ובראשם רבן גמליאל: אל תצטערו, מכאן ועד שלושים יום, תבוא תשועתכם מן השמים. עברו 25 יום ולא נעשה דבר לבטל הגזרות. אמרה לו

אשתו של השר סנקליטו שהייתה צדקת ממנו בסוף עשרים וחמשה ימים. הרי לא נשאר ליהודים אלא חמשה ימים, לכה איעצך לשתות סם המוות ותמות, ויש חוק במלכות, אם ימות אחד מהשרים של אותה גזרה מיד תתבטל. וכן היה שמה מן הסם ומת ונתבטלה הגזרה. כששמעו רבותנו בדבר, עלו אצל אשתו לנחמה ואמרה להם, קודם שימות בעלי מל את עצמו, כדי שיכנס לעולם הבא והוא מהול, והוציאה להם קופסא והמילה בתוכה, וסמרטוטים מלאים דם של ברית המילה. ויצתה בת קול ואמרה: סנקליטו ואשתו הרי שניהם בני עולם הבא.

הדרך לרפואה ולבריאות:

הראיה שלנו מורכבת מ„ראיה מרכזית” ו„ראיה היקפית” אדם שראיתו בריאה, הוא רואה את מה שנעשה סביבו, מבלי שיצטרך לסובב ראשו ימינה ושמאלה. אך כאשר ראיה ההיקפית זו נפגעת ומתחילה להצטמצם, התהליך נעשה באיטיות. ומתחיל האדם מזיז טיפה את הראיה ימינה או שמאלה כדי לראות מסביבו, וזה התחלה לאבוד מאור עיניו חלילה. והוא לא מרגיש שום כאב, ולא חש בשום תהליך, והרופאים מכנים החולי הזה: „גנב שקט”. ופתאום לאט לאט האדם מאבד את מאור עיניו בר מינן. והלחץ של הנוזל בתוך העין פועל לאיטו על הסיבים של העצב ופוגע בהם, וככל שהלחץ נמשך, נפגעים יותר סיבי העצב ונהרסים תאי הראיה, ומה שנהרס אי אפשר לתקן. לכן, כל מי שהוריו אחיו או אחיותיו, סבו או סבתו או דודיו לקו בחולי הזה של גלאי קומה, רצוי להתחיל לבדוק החל מגיל עשרים וחמש שנים את הלחץ התוך עיני, את עצב הראיה, ואם יש צורך גם את שדה הראיה, ולמי שאין תורשה, ואין לו

בעיה בראיה, אף על פי כן, חובה עליו לבדוק אצל רופא עיניים בגיל 40, ולאחר מכן כל 3-4 שנים, והחל מגיל חמישים, כל שנה צריך לבדוק את הלחץ התוך עיני.

הראשון לציון רבי משה מיוחס

1730-1806

אחרי שנפטר חמיו רבי יום טוב אלגאזי, הסכים רבי משה מיוחס לעמוד ולכהן כראשון לציון. ובימיו החליט נפוליאון בונפרטה לעלות ולכבוש את מצרים וארץ ישראל מיד התורכים. הוא פנה בקריאה אל היהודים כי יעזרו לו לכבוש את ארצם מידי התורכים, והוא בתמורה, יתן להם את השלטון באזור. הקריאה הרתיחה את דמם של אינם יהודים ואמרו: „היהודים הם מודים“, קראו בחמת זעם, בלי לשמוע אם הסכימו היהודים להצעת נפוליאון, אם לאו. ואז הטילו עליהם מיד מס כבד, וידם עוד הייתה נטויה... ומנהג היה בידו של רבי משה מיוחס, בכל ליל שבת אחר חצות, היה צועד ברגליו אל הכותל המערבי, בדמעות שליש היה גומר את ספר התהלים, ונשאר שם עד אור הבוקר ושופך תחנה לפני ה', ואחר תפילת שחרית היה חוזר לביתו. ימי מלחמת נפוליאון ימים קשים היו לעם ישראל. הרב משה האריך בתפלתו ליד הכותל, ולפתע, מראה מוזר נראה לנגד עיניו. מספר אותיות עומדות ומזדקרות לפניו. א.א.א.א. חמשה פעמים אותיות א נגד עיניו. הוא מנסה לעצום עיניו, אך התמונה אינה משה מלפניו, חמש אותיות א. חוזרות ונעמדות מולו.

סיפור:

כשגירש העשיר את האלמנה ובנה יעקב ולא רצה ליתן לו אלף לירות כפי שהתנו ביניהם, מיד הלך יעקב ואמו לבית הרב הגאון חיד"א. והרב התפלא

מעט, כשילד בן 11 שנים נקש על דלתו וביקש להזמין אח מעשירי העיר ומנכבדי בית הכנסת הגדול לדין תורה. הרב האזין בסבלנות וברוב קשב לכל פרטי המקרה, והבטיח לאלמנה וליעקב בנה שעוד היום יידון בעניין והם יקבלו תשובה בהירה, והבטיח להם, אם אכן הכסף מגיע להם, חייב העשיר לשלם להם עד סוף הפרוטה האחרונה. והרב שלח לקרוא לבעל המאפייה אליו לביתו. נחרד האיש ומיהר להופיע בבית הרב, עוד בטרם השמיע לו הרב את דבר האלמנה ובנה, מיד הצטדק, והסביר את עצמו: „נכון אמנם שחתמתי על שטר“ אך הנער לא עשה כפי שהתחייב. הוא השרה את עצמו במים חמים ולא מצוננים, שהרי אימו הדליקה מדורת אש בסמוך למי הנהר. „אהה“ השיב לו הרב כמהרהר. עלינו לדון לטענה שלך.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו

זצ"ל:

1 – י"ג מדות של רחמים שהם: ויעבור ה' על פניו... הם מדברים שבקדושה, ולכן אין אומרים אותם אלא בעשרה, ולכן אם היחיד קרא את הוידוי לאט יותר משליח ציבור, וכשהגיע את י"ג המדות כבר החזן סיים את אמירתם, או היחיד היה מתפלל יחיד בביתו, יאמר הי"ג מדות בטעמים כקרא בתורה עד תיבת „ונקה“. וכשיאמר פסוק „רחום וחנון חטאנו לפניך“ אחרי י"ג מידות, יאמר אותו בעמידה. כשמתפללים בבית אבלים, אומרים יהי שם, וכן כשמתפללים בבית המת ואין אבלים שם אומרים „יהי שם“. אבל ביום השביעי של האבלות, הואיל ונגמרה האבלות בבוקר, אם מתפללים מנחה

אין אומרים יהי שם. ואם יש אבלים לבדם, הקהל אומרים „אנא” והאבלים אומרים יהי שם, ואם באו כמה אנשים להתפלל עם האבלים לכבודם אז כל המנין אומרים „יהי שם”.

דינים:

1 – כל המברך ברכה שאינה צריכה, הרי זה נושא שם שמים לשוא ולבטלה, והרי הוא כשנשבע לשוא ואסור לענות אחריו אמן.

2 – הלומד בש”ס ובמדרשי חז”ל, ופוגע בפסוקים שיש בהם אזכרות שם שמים, יש לו לקוראם כקריאתם בתנ”ך בהזכרת שם שמים, ואין להחמיר בזה ולכנות ולבטאת „האלוקים” או „אמוני”, שהואיל ומדינא שרי, והמחמיר יוצא שכרו בהפסדו, דהוי כמכנה שם כלפי מעלה. אולם אזכרות שבמטבע ברכות המובאים בשם ובספרים ובפסוקים אין לקוראם כי אם בכינוי השם, ויאמר „אמוני” או „אלוקינו”.

3 – הוא הדין בזה למי שדורש ברבים, ומזכיר בדרשתו איזה פסוק, שרשאי לומר שם ה' בקריאתו, בלי שום שינוי. ואפילו אין אומר פסוק שלם, אלא חלקו בלבד, רשאי להזכיר שם ה' בקריאתו ובלי כינוי או שום שינוי.

4 – מותר לברך ולהזכיר שם ה' לשם לימוד קטן, עד שיגדל ויהיה רגיל בברכות, אז מלמדין אותו שיאמר בשינוי, אם אינו מברך על שום מאכל. או אינו מתפלל.

התורמים לעלון זה:

הבחור הנחמד ונעים האברך חתן הבר מצוה **יעקב משה עבאדי** והוריו ואחיו לברכה ולהצלחה ולמזל טוב ומברוק אמן. *** הרב **שימעון גולדשטיין** ואשתו הגברת **שמחה** ובניהם

והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון **מוריס דוויק** ואשתו הגברת **רחל** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת **בלה שקאלו** ובניה האחים המבורכים: **איזיק – גרסייה – אסטיללה – ויולט – קלוזי** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע”נ המנוח המדוכא **בייסורין רימון רחמים בן ביללה** ע”ה אמן. *** האדון **אהרן חסבאני** ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה ולע”נ אהובו וידידו המנוח **יעקב סוויז בן בדיעה** ע”ה אמן. *** האדון **יוסף סעדיה** ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת **פרידה חסבאני הרביע** ובניה לברכה ולהצלחה ולע”נ אביהם המנוח הרופא **נסים סמי בן אמיליא** ע”ה אמן. *** הגברת **סילי ג’ג’אתי** ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע”נ אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג’מיליה** ע”ה אמן. *** משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע”נ אביהם המנוח **ג’מיל בן עיישה** ע”ה אמן. *** משפחת **שקלו** לע”נ אדונתם **אמן טוניה מזל בת רחל** ע”ה אמן. *** האחים המבורכים: **אלביר – נסים – ג’וליה – סופיה – נורמא** למשפחת **קצב** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע”נ אדונתם אמם **אודית קצב ששו בת שפיקה** ע”ה אמן. *** האדון **אלי לוי** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן.

השבוע הגיע סך התרומות \$
וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.
מפתיחת אתר האנטרנט המחודש
עלוני **”בית יוסף”** הגיע מספר
המבקרים באתר ל- 5900 מבקרים

www.bethyosef.com